

“मीठे बच्चे- बाबा अहिले तिम्रो पालना गरिरहनुभएको छ, पढाइरहनुभएको छ, घरमा बसेर सुभाब (राय) दिइरहनुभएको छ, त्यसैले कदम-कदममा राय लिइराख तब उच्च पद मिल्नेछ ।”

प्रश्न:- सजायहरूबाट छुट्नको लागि कुनचाहिँ पुरुषार्थ धेरै समयको चाहिन्छ ?

उत्तर:- नष्टोमोहा बन्ने । कसैमा पनि ममत्व नहोस् । आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मेरो कसैमा मोह त छैन ? कुनै पनि पुरानो सम्बन्ध अन्तमा याद नआओस् । योगबलले सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ तब नै विना सजाय उच्च पद मिल्नेछ ।

ओम् शान्ति । अहिले तिमी कसको सामुन्ने बसेका छौ ? बापदादाको । बाबा पनि भन्नुपर्छ भने दादा पनि भन्नुपर्छ । बाबा पनि यस दादाद्वारा तिम्रो सम्मुख बस्नुभएको छ । बाहिर तिमी रहन्छौ भने वहाँ बाबालाई याद गर्नुपर्छ । चिट्ठी लेख्नुपर्छ । यहाँ तिमी सम्मुख छौ । कुराकानी गर्छौ- कोसँग ? बापदादासँग । उहाँ हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च दुई अथोरिटी । ब्रह्मा हुनुहुन्छ साकार र शिव हुनुहुन्छ निराकार । अहिले तिमी जान्दछौ- उच्च अथोरिटी, बाबासँग कसरी मिल्नुपर्छ ! बेहदको पिता जसलाई पतित-पावन भनेर बोलाउँछन्, अहिले प्राक्विकलमा तिमी उहाँको सम्मुख बसेका छौ । बाबा बच्चाहरूको पालना गरिरहनुभएको छ, पढाइरहनुभएको छ । घरमा बसे पनि बच्चाहरूलाई सुभाब मिल्छ, घरमा यसरी-यसरी चल । अब बाबाको श्रीमत्ता चल्थो भने सर्वश्रेष्ठ बन्नेछौ । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी उच्च बाबाको मतबाट उच्चभन्दा उच्च पद पाउँछौ । मनुष्य सृष्टिमा उच्चभन्दा उच्च यो लक्ष्मी-नारायणको पद हो । यिनीहरू पहिल्यै थिए । मनुष्यहरू गएर यी उँचलाई नमस्ते गर्छन् । मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको । मनुष्य त मनुष्य नै हुन् । तर कहाँ उनीहरू विश्वको मालिक, कहाँ अहिलेका मनुष्य ! यो तिमीहरूको बुद्धिमा नै छ- भारतवर्ष वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिले यस्तो थियो, हामी नै विश्वको मालिक थियौ । अरू कसैको बुद्धिमा यो छैन । यिनलाई पनि कहाँ थाहा थियो र, एकदम घोर अँध्यारोमा थिए । अहिले बाबा आएर बताउनुभयो ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा कसरी हुन्छन् ? यो बडो गुप्त रमणिक कुरा हो जुन अरू कसैले बुझ्न सक्दैनन् । बाबा सिवाय यो ज्ञान कसैले पढाउन सक्दैन । निराकार बाबा आएर पढाउनुहुन्छ । कृष्ण भगवानुवाच होइन । बाबा भन्नुहुन्छ म तिमीलाई पढाएर सुखी बनाउँछु । फेरि म आफ्नो निर्वाणधाममा आउँछु । अहिले तिमी बच्चाहरू सतोप्रधान बनिरहेका छौ, यसमा खर्च केही पनि छैन । केवल आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ । कौडी पनि खर्च नगरी तिमी २१ जन्मको लागि विश्वको मालिक बन्दछौ । पाई-पैसा पठाउँछन्, त्यो पनि आफ्नो भविष्य बनाउन । कल्प पहिला जसले जति खजाना लगाएका थिए, त्यत्ति नै अब पनि लगाउनेछन् । न धेरै, न थोरै गर्न सक्छन् । यो बुद्धिमा ज्ञान छ त्यसैले चिन्ताको कुनै कुरा रहँदैन । बिना कुनै चिन्ता हामी आफ्नो गुप्त राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । यो बुद्धिमा स्मरण गर्नु छ । तिमी बच्चाहरू धेरै खुशीमा रहनुपर्छ र फेरि नष्टोमोहा पनि बन्नु छ । यहाँ नष्टोमोहा हुनाले फेरि तिमी वहाँ मोहजित राजा-रानी बन्नेछौ । तिमी जान्दछौ- यो पुरानो दुनियाँ त अब खत्तम हुनु छ, अब फर्केर जानु छ । त्यसैले यसमा ममत्व किन राख्ने ? कोही बिमार हुन्छ, डाक्टरले भनिदिन्छन्, केस होपलेस छ भने फेरि उसबाट ममत्व निस्कन्छ । सम्भन्ध- आत्माले एउटा शरीर छोडेर जान्छ र अर्को लिन्छ । आत्मा त अविनाशी छ नि । आत्मा गयो, शरीर खत्तम भयो फेरि उसलाई याद गर्नाले के फाइदा ! अहिले बाबा भन्नुहुन्छ तिमी नष्टोमोहा बन । आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मेरो कसैसँग मोह त छैन ? नत्र उही अन्तमा अवश्य याद आउनेछ । नष्टोमोहा भयो भने यो (लक्ष्मी-नारायण) पद पाउनेछौ । स्वर्गमा त सबै आउनेछन्- त्यो कुनै ठूलो कुरा होइन । ठूलो कुरा हो सजाय नखाइकन उच्च पद पाउनु । योगबलले हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु भन्ने फेरि सजाय खाँदैनौ । पुराना सम्बन्धीहरू पनि याद नआओस् । अहिले त हाम्रो ब्राह्मणहरूसँग नाता छ फेरि हाम्रो देवताहरूसँग नाता हुनेछ । अहिलेको नाता सबै भन्दा उच्च छ ।

अहिले तिमी ज्ञानसागर बाबाको बनेका छौ । सारा ज्ञान बुद्धिमा छ । पहिला कहाँ जान्दथ्यौ- सृष्टि चक्र कसरी फिर्दछ ? अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ । बाबाबाट वर्सा मिल्दछ तब त बाबासँग लव छ नि । बाबाद्वारा स्वर्गको बादशाही मिल्छ । उहाँको यो रथ निमित्त छ । यहाँ नै भागीरथको गायन छ । बाबा आउनुहुन्छ पनि भारतमा नै । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले ८४ जन्मको सिँढीको ज्ञान छ । तिमीले जानिसकेका छौ- यो ८४ को चक्र हामीले नै लगाउनु छ । ८४ को चक्रबाट छुट्न सक्दैनौ । तिमी जान्दछौ- सिँढी उत्रिनमा धेरै टाइम लाग्छ, चढ्नमा मात्र यो अन्तिम जन्म लाग्छ । त्यसैले भनिन्छ तिमी त्रिलोकीनाथ, त्रिकालदर्शी बन्दछौ । पहिला तिमीलाई यो कहाँ

थाहा थियो र, हामी त्रिलोकीनाथ बन्नेवाला छौ । अहिले बाबा मिल्नुभएको छ, शिक्षा दिइरहनुभएको छ तब तिमी सम्झन्छौ । बाबाको पासमा कोही आउँछन् भने बाबा सोध्नुहुन्छ— पहिला यस ड्रेसमा यसै घरमा कहिले मिलेका थियो ? भन्छन्— हो बाबा, कल्प-कल्प मिल्छौ । तब बुझिन्छ ब्रह्माकुमारीले ठीक सम्झाइछन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले स्वर्गको वृक्ष सामुन्ने देखिरहेका छौ । समीप छौ नि । मनुष्यहरूले बाबालाई भन्छन्— नाम-रूपदेखि न्यारा हुनुहुन्छ, त्यसोभए बच्चाहरू फेरि कहाँबाट आउँछन् ! उनीहरू पनि नाम-रूप देखि न्यारा हुने थिए ! अक्षर जुन भन्दछन् एकदमै गलत । जसले कल्प पहिला बुझेका होलान्, उनीहरूको नै बुद्धिमा बस्नेछ । प्रदर्शनीमा हेर कस्तो-कस्तो आउँछन् । कोहीले त सुनेको भरमा लेखिदिन्छन्— यो सबै कल्पना हो । सम्झन्छौ यो हाम्रो कुलको होइन । अनेक प्रकारका मनुष्यहरू छन् । तिम्रो बुद्धिमा सारा वृक्ष, ड्रामा, ८४ को चक्र आइसकेको छ । अब पुरुषार्थ गर्नु छ । त्यो पनि ड्रामा अनुसार नै हुन्छ । ड्रामामा निश्चित छ । यस्तो पनि होइन, ड्रामामा पुरुषार्थ गर्नु रहेछ भने गरौला, यो भन्नु गलत हो । जसले ड्रामालाई पूरा बुझेको छैन, उनीहरूलाई फेरि नास्तिक भनिन्छ । उनीहरूले बाबासँग प्रीत राख्न सक्दैनन् । ड्रामाको रहस्यलाई उल्टो बुझनाले गिर्न पुग्छन्, फेरि सम्झिन्छ, यिनको तकदीरमा छैन । विघ्न त अनेक प्रकारका आउँछन् । त्यसको पर्वाह गर्नु छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— जुन राम्रो कुरा तिमीलाई सुनाउँछु त्यो सुन । बाबालाई याद गर्नले धेरै खुशी रहनेछौ । बुद्धिमा छ अब ८४ को चक्र पूरा हुन्छ, अब जानु छ आफ्नो घर । यसरी-यसरी आफूसँग कुरा गर्नु छ । तिमी पतित त जान सक्दैनौ । पहिला अवश्य बेहुला चाहिन्छ, पछाडि बरियाँत । गायन पनि छ, भोलानाथको बरियाँत । सबै नम्बरवार जानु त छ, यत्रो आत्माहरूको हुल कसरी नम्बरवार जान्छ होला ! मनुष्यहरूले पृथ्वीमा कति ठाउँ लिन्छन्, कति फर्नीचर, जागीर आदि चाहिन्छ । आत्मा त बिन्दु छ । आत्मालाई के चाहिन्छ ? केही पनि चाहिदैन । आत्माले कति थोरै ठाउँ लिन्छ । यस साकारी वृक्ष र निराकारी वृक्षमा कति फरक छ ! त्यो हो बिन्दुहरूको वृक्ष । यो सबै कुरा बाबा बुद्धिमा बसाउनु हुन्छ । तिमीहरू सिवाय यी कुरा दुनियाँमा अरू कसैले सुन्न सक्दैनन् । बाबा अहिले आफ्नो घर र राजधानीको याद दिलाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले रचयितालाई जान्नाले सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ । तिमी त्रिकालदर्शी, आस्तिक भयौ । संसार भरीमा कोही आस्तिक छैन । त्यो हो हदको पढाइ, यो हो बेहदको पढाइ । ती अनेक टिचर्स पढाउनेवाला, उहाँ एक टिचर पढाउनेवाला । जो फेरि आश्चर्यजनक पनि हुनुहुन्छ । उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ र गुरु पनि हुनुहुन्छ । उहाँ टिचर त सारा विश्वको हुनुहुन्छ । तर सबैले त पढ्नु छैन । बाबालाई सबैले जाने भने त धेरै भागेर आउने थिए, बापदादालाई हेर्नको लागि । ग्रेट ग्रेट ग्रेण्ड फादर एडम (आदि पिता ब्रह्मा बाबा) आउनुभएको छ, थाहा पाए भने त एकदम भागेर आउने थिए । बाबाको प्रत्यक्षता तब हुन्छ जब लडाईं शुरू हुन्छ, फेरि कोही आउन पनि सक्दैनन् । तिमी जान्दछौ— यी अनेक धर्महरूको विनाश पनि हुनु छ । पहिला-पहिला एक भारत नै थियो अरू कुनै खण्ड थिएन । अहिले तिम्रो बुद्धिमा भक्तिमार्गको पनि कुरा छ । बुद्धिबाट कसैले कहाँ बिसिन्छ र । तर याद भएर पनि यो ज्ञान छ, भक्तिको पार्ट पूरा भयो । अब त हामीलाई फर्केर जानु छ । यस दुनियाँमा रहनु छैन । घर जानको लागि त खुशी हुनुपर्छ नि । तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— तिम्रो अब वानप्रस्थ अवस्था छ । तिमी दुई पैसा यस राजधानी स्थापना गर्नमा लगाउँछौ, त्यो पनि जुन गच्छौ, हुबहु कल्प पहिला जस्तै । तिमी पनि हुबहु कल्प पहिलावाला हो । तिमी भन्छौ— बाबा हजुर पनि कल्प पहिलावाला हुनुहुन्छ । हामी कल्प-कल्प बाबासँग पढ्छौ । श्रीमत्तमा चलेर श्रेष्ठ बन्नु छ । यी कुरा अरू कसैको बुद्धिमा छैन । हामी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ श्रीमत्तमा, तिमीलाई यो खुशी छ । बाबा यति मात्र भन्नुहुन्छ पवित्र बन । तिमी पवित्र बन्यौ भने सारा दुनियाँ पवित्र बन्नेछ । सबै फर्केर जानेछन् । बाँकी अरू कुराको हामी फिकर नै किन गरौं । कसरी सजाय खानेछन्, के हुनेछ, यसमा हाम्रो के जान्छ । हामीले आफ्नो फिकर गर्नु छ । अरू धर्मको कुरामा हामी किन जाऊ । हामी हौं आदि सनातन देवी-देवता धर्मका । वास्तवमा यसको नाम भारत हो फेरि हिन्दूस्तान नाम राखिदिएका छन् । हिन्दू कुनै धर्म होइन । हामी लेख्छौ— हामी देवता धर्मका हौ, तैपनि उनीहरूले हिन्दू लेखिदिन्छन् किनकि जानेका छैनन्, देवी-देवता धर्म कहिले थियो । कसैले पनि बुझेका छैनन् । अहिले यति धेरै बी.के. हरू छन्, यो त परिवार हुन गयो नि ! घर हुन गयो नि ! ब्रह्मा त हुन् प्रजापिता, सबैको ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर (आदि पिता) । पहिला-पहिला तिमी ब्राह्मण बन्दछौ फेरि वर्णमा आउँछौ ।

तिम्रो यो कलेज अथवा युनिभर्सिटी पनि हो, हस्पिटल पनि हो । यो गायन छ- ज्ञान अंजन सतगुरु दिया, अज्ञान अंधेर विनाश... । योगबलबाट तिमी एवरहेल्दी, एवरवेल्दी बन्दछौ । नेचर-क्योर गराउँछन् नि । अहिले तिम्रो आत्मा क्योर हुनाले फेरि शरीर पनि क्योर हुनेछ । यो हो स्त्रीचुअल नेचर-क्योर । हेल्थ, वेल्थ, हेप्पीनेस २१ जन्मको लागि मिल्छ । माथिपट्टी नाम लेखिदेउ रूहानी नेचर-क्योर । मनुष्यहरूलाई पवित्र बनाउने युक्तिहरू लेखनमा कुनै हर्जा छैन । आत्मा नै पतित बनेको छ तब त बोलाउँछन् नि । आत्मा पहिला सतोप्रधान पवित्र थियो फेरि अपवित्र बनेको छ फेरि पवित्र कसरी बन्छ ? भगवानुवाच- मनमनाभव, मलाई याद गन्यौ भने म ग्यारेन्टी गर्छु, तिमी पवित्र हुन्छौ । बाबा कति युक्तिहरू बताउनुहुन्छ- यस्तो-यस्तो बोर्ड लगाऊ । तर कसैले पनि यस्ता बोर्ड लगाएका छैनन् । मुख्य चित्रहरू राखिएको होस् । भित्र कोही पनि आयो भने भन्, तपाईं आत्मा परमधाममा रहनेवाला हो । यहाँ यी कर्मेन्द्रियहरू मिलेका छन् पार्ट खेलको लागि । यो शरीर त विनाशी हो नि । बाबालाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ । अहिले तिम्रो आत्मा अपवित्र छ फेरि पवित्र बन्यौ भने घर जानेछौ । सम्झाउन त धेरै सहज छ । जो कल्प पहिलावाला हो उही आएर फूल बन्नेछ । यसमा डराउनुपर्ने कुनै कुरा छैन । तिमीले त राम्रो कुरा लेख्दछौ । ती गुरुहरूले पनि मन्त्र दिन्छन् नि । बाबा पनि मनमनाभवको मन्त्र दिएर फेरि रचयिता र रचनाको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल बाबालाई याद गर । अरूलाई पनि परिचय देऊ, लाइट हाउस पनि बन । तिमी बच्चाहरूले देही-अभिमानी बन्ने धेरै गुप्त मेहनत गर्नु छ । जसरी बाबा जान्नु हुन्छ, म आत्माहरूलाई पढाइ रहेको छु, यस्तै तिमी बच्चाहरूले पनि आत्म-अभिमानी बन्ने मेहनत गर । मुखले शिव-शिव पनि भन्नु छैन । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ किनकि शिरमा पापहरूको बोझ धेरै छ । यादबाट नै तिमी पावन बन्दछौ । कल्प पहिला जसरी-जसरी जसले वर्सा लिए होलान्, उनीहरूले नै आ-आफ्नो समयमा लिनेछन् । फेर-बदल केही पनि हुन सक्दैन । मुख्य कुरा हो नै देही-अभिमानी भएर बाबालाई याद गर्नु तब फेरि मायाको थप्पड खाने छैनौ । देह-अभिमानमा आउनाले केही न केही विकर्म हुन्छ फेरि सय गुणा पाप बन्न जान्छ । सिँढी उत्रिनमा ८४ जन्म लागेको छ । अब फेरि चढ्ती कला एकै जन्ममा हुन्छ । बाबा आउनुभएको छ, त्यसैले लिफ्टको पनि आविष्कार भएको छ । पहिला त कम्मरमा हात लगाएर सिँढी चढ्थे । अहिले सहज लिफ्ट निस्किएको छ । यो पनि लिफ्ट हो जुन मुक्ति र जीवनमुक्तिमा एक सेकेण्डमा जान्छन् । जीवनबन्धसम्म आउनमा ५ हजार वर्ष, ८४ जन्म लाग्छ । जीवनमुक्तिमा पुग्न एक जन्म लाग्छ । कति सहज छ । तिमीहरूभन्दा पछाडि आउनेहरू पनि तुरुन्तै चढ्नेछन् । सम्झन्छन् गुमेको चीज बाबा दिन आउनुभएको छ । उहाँको मतमा अवश्य चल्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बिना कुनै फिकर (चिन्ता) आफ्नो गुप्त राजधानी श्रीमतमा स्थापना गर्नु छ । विघ्नहरूको पर्वाह गर्नु छैन । बुद्धिमा रहोस्- कल्प पहिला जसले मदद गरेका थिए उनीहरूले अहिले पनि अवश्य गर्नेछन्, फिकरको कुनै कुरा छैन ।
- २) सधैं खुसी रहोस्- अहिले हाम्रो वानप्रस्थ अवस्था हो, हामी फर्केर घर गइरहेका छौं । आत्म-अभिमानी बन्ने धेरै गुप्त मेहनत गर्नु छ । कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन ।

वरदान:- हरेक आत्मालाई हिम्मत, उमंग दिलाउने, रहमदिल, विश्व कल्याणकारी भव

कहिल्यै पनि ब्राह्मण परिवारमा कुनै कमजोर आत्मालाई, तिमी कमजोर छौ, यस्तो भन्नु हुँदैन । तिमी रहमदिल (दयालु) विश्व कल्याणकारी बच्चाहरूको मुखबाट सदैव हरेक आत्माप्रति शुभ बोली निस्कनुपर्छ, हिम्मतहीन बनाउनेवाला होइन । चाहे कोही जति नै कमजोर होस्, उसलाई इशारा या शिक्षा नै दिनु छ भने पहिला समर्थ बनाएर फेरि शिक्षा देऊ । पहिला धर्तीमा हिम्मत र उत्साहको हलो चलाऊ फेरि बिऊ छन्यौ भने सहजै हरेक बिऊको फल निस्कनेछ । यसबाट विश्व कल्याणको सेवा तीव्र हुनेछ ।

स्लोगन:- बाबाको आशीर्वाद लिंदै सधैं भरपुरताको अनुभव गर ।